

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48553 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 21 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

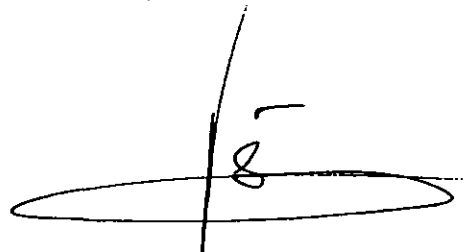
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2007

91-540.

Verzonden: - **3 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 48553 ONBDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie.

Datum bestreden besluit: 13 september 2006.

Kenmerk: 0106.30.8012.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 16 februari 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Minister van Justitie.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 13 september 2006 heeft verweerder eisers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder tevens ambtshalve beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

Tegen dit besluit is namens eiser op 3 oktober 2006, aangevuld bij brief van 3 november 2006, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 16 februari 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. M.M.G. Cromptoets, te dezen vervangende haar kantoorgenoot mr. I. Wudka, advocaat te Maastricht.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. I.L.B. Venghaus, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Van eiser wordt gesteld de Sierraleonense nationaliteit te bezitten. Hij heeft op 30 juni 2001 in Nederland een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij besluit van 25 februari 2002 is ingewilligd op de grond genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Deze verblijfsvergunning was geldig van 30 juni 2001 tot 30 juni 2004. Vervolgens heeft eiser op 4 juni 2004 een aanvraag ingediend ter verkrijging van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in

aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De afwijzing van de aanvraag van eiser is gebaseerd op artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone is niet langer van kracht. De grond voor de verlening van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000 is derhalve komen te vervallen.

Eiser is van mening dat hem ten onrechte de kans is ontnomen om een contra-expertise aangaande de taalanalyse te laten uitvoeren. Eiser heeft reeds in de zienswijze aangegeven dat een contra-expertise was aangevraagd. De taalanalyse was immers al op 14 augustus 2006 aangevraagd. Eiser stelt dat verweerder te strikte termijnen handhaaft voor het indienen van contra-expertises. Het duurt zeer lang voordat een erkende taalstudio eerdergenoemde aanvraag in behandeling neemt. De handelwijze van verweerder in deze is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Met betrekking tot de taalanalyse is eiser van mening dat de persoon die de taalanalyse heeft uitgevoerd de Pular-taal niet machtig is. Voornoemde persoon kan derhalve niet worden beschouwd als een deskundige in de Pular-taal.

Verder gaat verweerder in de bestreden beschikking niet in op het feit dat eiser bij aankomst in Nederland analfabeet was, terwijl dit verklaart waarom eiser niet zoveel informatie kan geven over zijn land van herkomst. Daarnaast is verweerder nauwelijks ingegaan op het door eiser overgelegde veemerk van zijn familie.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder de bestreden beschikking onvoldoende gemotiveerd.

De rechtbank overweegt als volgt.

De gemachtigde van eiser heeft ter zitting een dossieranalyse overgelegd, samengesteld door de 'Taalstudio'. De rechtbank betreft voornoemde dossieranalyse niet bij de onderhavige beoordeling wegens strijd met de goede procesorde.

De rechtbank overweegt voorts als volgt.

In de notitie van Bureau Land en Taal, betreffende de dossieranalyse, verzonden 20 februari 2006 is als advies aangegeven dat eiser met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet afkomstig is uit Sierra Leone; geadviseerd wordt in deze zaak een taalanalyse te verrichten. Uit de gedingstukken blijkt dat op 11 mei 2006 een gehoor-taalanalyse heeft plaatsgevonden door het Bureau Land en Taal. Blijkens het rapport Taalanalyse van 8 juni 2006 heeft de taalanalist geconcludeerd dat eiser eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Guinee. Inzake eisers landenkennis vermeldt het rapport onder meer dat eiser niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie over zijn beweerde land van herkomst te geven. Inzake de beschrijving van eisers spraak is vermeld dat eiser Fula spreekt met een tongval die hem eenduidig buiten Sierra Leone plaatst. Eiser is eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone.

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling kan het laten uitvoeren van een taalanalyse als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling. Wanneer de taalanalyse de twijfel over de identiteit en nationaliteit niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitkomsten van de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet laten verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

Bij brief van 10 juli 2006 is eiser er op gewezen dat hij de mogelijkheid heeft een contra-expertise uit te voeren. Alleen indien eiser binnen twee weken na verzending van eerdergenoemde brief aantoont dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd, wordt de termijn voor het indienen van een zienswijze met twee weken verlengd. Tevens heeft verweerder bij voornoemde brief van 10 juli 2006 eiser het voornemen tot afwijzing van de aanvraag en het rapport taalanalyse doen toekomen. Eiser is daarbij in de gelegenheid gesteld binnen vier weken na dagtekening zijn zienswijze op het voornemen schriftelijk naar voren te brengen.

In de zienswijze van 21 augustus 2006 heeft eiser aangegeven dat hij een contra-indicatie heeft aangevraagd bij de 'Taalstudio'. Voorts heeft hij verweerder verzocht om geen beschikking te nemen, zonder dat de uitslag van de contra-expertise bekend is. Op 13 september 2006 heeft verweerder eiser het besluit van diezelfde datum toegezonden.

In opgemelde zienswijze heeft eiser aangegeven dat hij de 'Taalstudio' heeft verzocht om het verrichten van een contra-expertise. Door eiser is op dat moment derhalve niet gestaafd dat daadwerkelijk een contra-expertise zou worden uitgevoerd. Evenmin heeft hij verweerder bericht omtrent de termijn waarbinnen de contra-expertise zou worden overgelegd. Het lag, ondanks het niet verlenen van uitstel daarvoor door verweerder, op de weg van eiser verweerder op de hoogte te houden van de stand van zaken omtrent de contra-expertise.

Daarbij wordt in aanmerking genomen dat eiser niet binnen een redelijke termijn een expliciete datum voor het indienen van de contra-expertise heeft kunnen noemen. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat zij nog steeds geen datum voor de contra-expertise kan noemen.

Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat het niet aan de eiser is toe te rekenen dat verweerder de contra-expertise niet in zijn besluitvorming heeft kunnen betrekken.

De rechtbank is van oordeel dat, nu in deze zaak geen contra-expertise is overgelegd, maar is volstaan met kritische kanttekeningen, verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien de in de taalanalyse vervatte conclusie niet langer te volgen. Eiser heeft daarvoor onvoldoende aanknopingspunten gegeven.

Voor zover eiser heeft aangevoerd te twijfelen aan de deskundigheid van de taalanalist overweegt de rechtbank onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 14 juli 2004 (nr. 200401127/1) dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Niet gebleken is dat eiser concrete feiten heeft gesteld die aanknopingspunten vormen om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Nu eiser dit heeft nagelaten dient te worden uitgegaan van de juistheid van de taalanalyse en blijft de twijfel aan de identiteit en nationaliteit van eiser bestaan. Ingevolge artikel 35, onder a, van de Vw 2000 en hoofdstuk C6/31 van de Vc 2000, heeft verweerder daarom in redelijkheid kunnen oordelen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel heeft achtergehouden die hebben geleid tot verlening van een vergunning tot verblijf. Aan de gestelde identiteit, nationaliteit en de problemen van eiser kan geen geloof meer worden gehecht.

Het bestreden besluit kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan. Gelet op het vorenstaande behoeft hetgeen overigens in beroep is aangevoerd geen bespreking meer. Het beroep is ongegrond te achten.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als aangegeven in rubriek III.

III. BESLISSING

De rechtbank:

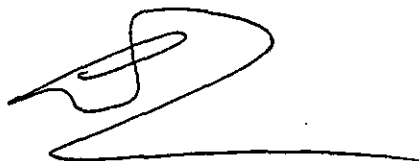
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.H.A.F.M. Krol als rechter in tegenwoordigheid van
mr. E.J.M. van der Poel als griffier en in het openbaar uitgesproken op
door mr. Krol voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier. 21 MRT 2007

w.g. E.J.M. van der Poel

w.g. E.H.A.F.M. Krol

Voor eensluidend afschrift:
de wnd griffier:

Verzonden op: 21 MRT 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

advocaten & procureurs

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch.

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst •▲

mr. Izi Wudka

mw. mr. M.M.G. Cromptvoets

• Bemiddelaar lid Ned. Mediation Instituut
▲ Milieurecht

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 APR 2007	
ZAAKNR. 200702757	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070-3651380
ingekomen op
18-04-'07

Inzake:

De heer '
wonende te
appellant,

Gemachtigde: mr. M.E.Th. Hogervorst

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te
Maastricht d.d. 21 maart 2007.

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032-89-764779

Vanderputte Advocaten
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032-89-766256

1. Inleiding:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 21 maart 2007, met kenmerk AWB 06/48553 ONBDN, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Op 13 september 2006 heeft verweerder appellants aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 afgewezen. Tevens heeft verweerder bij laatstgenoemd besluit ambtshalve beslist dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

3. Griev:

Grief I:

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 van de bestreden uitspraak, derde alinea:

"In opgemelde zienswijze heeft eiser aangegeven dat hij 'de Taalstudio' heeft verzocht om het verrichten van een contra-expertise. Door eiser is op dat moment derhalve niet gestaafd dat daadwerkelijk een contra-expertise zou worden uitgevoerd. Evenmin heeft hij verweerder bericht omtrent de termijn waarbinnen de contra-expertise zou worden overgelegd. Het lag, ondanks het niet verlenen van uitstel daarvoor door verweerder, op de weg van eiser verweerder op de hoogte te houden van de stand van zaken omtrent de contra-expertise."

Grief II:

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, vierde alinea van de bestreden uitspraak:

"Daarbij wordt in aanmerking genomen dat eiser niet binnen een redelijke termijn een expliciete datum voor het indienen van de contra-expertise heeft kunnen noemen. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat zij nog steeds geen datum voor de contra-expertise kan noemen."

Grief III:

Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust tevens rechtsoverweging op pagina 3, vijfde alinea. Gegrondbevinding van de hiervoor genoemde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4. Toelichting op de grieven I, II en III:

De grieven I, II en III zullen gelet op hun onderlinge samenhang gezamenlijk worden besproken. Op de dag van de behandeling ter zitting is bij het kantoor van de gemachtigde een gedeeltelijke contra-expertise binnengekomen van "De Taalstudio". De gemachtigde van eiser heeft deze contra-expertise bij de pleitnotitie gevoegd en overgelegd ter zitting.

De rechtbank heeft deze contra-expertise geheel en al buiten beschouwing gelaten, zonder daarbij überhaupt een opmerking te plaatsen over tardief overgelegde stukken. De stukken zijn derhalve ongemotiveerd buiten beschouwing gelaten.

Appellant voegt als *productie 2* een kopie bij van de pleitnotitie van 16 februari 2007 en verzoekt U, Edelgrootachtbaar College, om de inhoud daarvan als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Voorts betwist appellant uitdrukkelijk hetgeen de rechtbank stelt omtrent het niet op de hoogte houden van verweerder over de voortgang van de taalanalyse.

Appellant heeft al per brief van 21 juli 2006 laten weten dat hij eventueel voornemens was om een contra-expertise te laten verrichten en heeft in de zienswijze aangegeven dat een contra-expertise was aangevraagd.

Daarnaast blijkt uit gedingstuk 15 van de processtukken van de rechtbank dat ook daadwerkelijk een taalanalyse is aangevraagd op 16 augustus 2006. De bevestiging van de taalanalyse kwam nu eenmaal niet eerder dan op 7 september 2006. De Taalstudio heeft helaas een enorme achterstand, doch dit valt niet aan cliënt te verwijten.

Allereerst is er al de moeilijkheid voor cliënt om een taalanalyse te kunnen bekostigen, vervolgens ziet cliënt zich genoodzaakt om naar "De Taalstudio" te gaan voor nader onderzoek en is hij afhankelijk van dit onderzoeksbureau. Helaas is appellant niet bij machte om van een ander bureau gebruik te maken en daarmee een contra-expertise te bespoedigen.

Appellant meent dat indien wordt aangegeven dat een contra-expertise nog zal volgen, verweerder daar daadwerkelijk nog rekening mee moet houden en er ook rekening mee dient te houden met het Equality of Arms-beginsel ex artikel 6 EVRM.

Voorts verzoekt appellant U, Edelgrootachtbaar College, om in ieder geval, daar waar de rechtbank heeft nagelaten de contra-expertise ex artikel 83 Vw 2000 mee te laten wegen in de bestreden uitspraak, deze contra-expertise nu daadwerkelijk te laten meewegen.

Uit de gedeeltelijke contra-expertise die nu reeds heeft plaatsgevonden, blijkt dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat cliënt niet afkomstig zou zijn uit Sierra Leone. Bureau Land en Taal heeft dit gegeven enkel en alleen gebaseerd op het feit dat appellant geen Krio spreekt, doch het percentage in de plattelandsgebieden in Sierra Leone van de bevolking dat het Krio beheerst is volgens De Taalstudio beduidend lager dan het genoemde cijfer van 95%. Het is daarmee niet verbazingwekkend dat appellant het Krio niet beheerst.

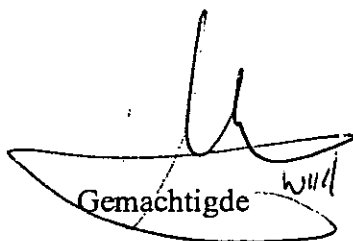
Voorts betwist ondergetekende uitdrukkelijk dat ter zitting zou zijn aangegeven dat nog steeds geen datum voor de contra-expertise te noemen valt.

De contra-expertise, weliswaar een gedeelte daarvan is ter zitting nog overgelegd. Er is op dit moment een vervolgtraject met betrekking tot de contra-expertise opgestart.

Appellant meent dat nu hij diverse malen heeft aangegeven in het traject, hoe de stand van zaken was en ter zitting zelfs nog is gebleken dat er uiteindelijk wel een contra-expertise is aangevraagd en ook is afgegeven, de rechtbank niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat het dan maar aan appellant valt te wijten dat verweerder de contra-expertise niet in zijn besluitvorming heeft kunnen betrekken.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appelland tegen het besluit van 13 september 2006 ingestelde beroep.

Gemachtigde